

Val '94

John Smith fer til val uppá eitt klárt mál og eina greiða ætlan:

Umlegging av fiskiflotanum

Hann er – og hevur altíð verið – í andstöðu til sterkar vinnuligar og politiskar áhugabólkar. Men hann trýr uppá á sítt. Og hansara hugsanir – og ætlanir – byggja á drúgv-ar praktiskar royndir. Nú fer hann til val uppá tað: Umlegging av okkara fiskiflota. Stovnsrøkt og góðska skulu vera lyklaorðini. Ikki tons!

Menn sum tala fyri áhaldandi troling á grunninum hava púra rætt í, at tað ber til. Sjálvandi. Men tað ber bara til, so leingi fiskur er. Stovnurin er bara komin niður í helvt enn, so tað fer helst at bera til í nøkur ár afturat.

Men einaferð verður uppi, halda vit fram uppá henda máttan.

Tá ber tað ikki til meir!

Mugu virða náttúruna

Hetta sigur John Smith. Hann talar fyri tí sama, hann hevur talað fyri í nógv ár: Umlegging av okkara fiskiflota!

Endamálið er, at tað skal bera til at fiska við Føroyar- og liva væl av at fiska við Føroyar - eisini í framtíðini.

John er sannførdur um, at tað bara gerst upp á ein máta:

Vit mugu fáa ein flota, hvørs veiðiháttur virðir ta náttúrliga balansuna í náttúruni.

Ein flota, sum gevur okkum bestu góðsku av fiski - og harvið besta prís.

Og ein flota við so góðum og vælgiðum skipum, at tað ikki er tað reina knoss og baks at vera sjómaður. Sjólvíð skal vera eitt gott lív!

Og tað er ikki tað, vit hava...

Tað er ikki ein so vorðan flota, vit hava í dag.

Trolararnir - havsins gravkúr, sum John kallar teir - eru ein stóðug hóttan móti stovnunum. Teirra veiðiháttur ger tað nær um ógjørligt at fáa bestu góðsku til lands. Og teir nýta eini 140 mió.kr. ov nógv í olju um árið.

Hetta ger, at trolararnir bert kunnu lata uml. 20% av umsetninginum í lön til manningarnar.

Hjá línubátum er talið 40-50%, og hjá snellubátum er tað 60%.

Afturat hesum kemur, at línu- og snelluveiðan gevur arbeiði til nógv fleiri hendur - bæði á sjógvi og landi.

Strævið lív

Men eitt minus er - ella hevur verið - við húka-veiðuni: Hon er ov strævin fyri sjómannin.

Hetta er ein trupulleiki, John Smith hevur nýtt ár uppá at royna at loysa.

Og tað hevur eydnast.

Við bátinum Fugltúgvuni, sum hann hevur teknað, er ein línubátur komin, sum takkað verið mekanisering og góðari innrætting ger hetta eitt hugaligt og gott lív.

lív.

Næsta stigið

Næsta stigið á tekniborðinum hjá John, var ein kombineraður línu- og snellubátur - tann eftirhondini vælkendi »Esther í bakborð og Fugltúgvun í stýriborð«.

Hesin bátur er heilt klárur at fara undir at byggja.

Dreymalflotin

Tað John Smith droymir um, er ein floti, sum sær soleiðis út:

Vit eiga 100.000 tons at veiða um árið.

Úttast - á djúpum vatni - eru 10 trolarar. Teir veiða 20.000 tons, og geva 180 monnum arbeiði.

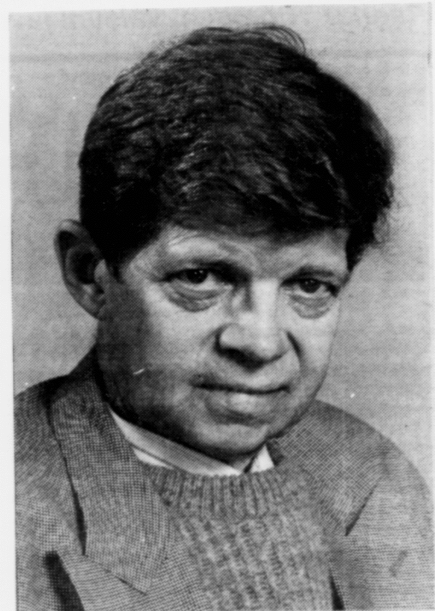
Á ytru grunninum eru 25 stórir línubátar. Teir veiða 25.000 tons, og geva 450 monnum arbeiði.

Á innaru grunninum eru 75 kombineraðir línu- og snellubátar. Teir fiska 35.000 tons, og geva 630 monnum arbeiði.

Inni við land eru so 145 bátar til stóddar sum Awibátarnir. Teir fiska góð 20.000 tons, og geva 870 monnum arbeiði.

Okkurt má so gerast

- Tað nýtist sjálvandi ikki at vera akkurát soleiðis, men hetta er so eitt model, vit kunnu havt at hildið okkum til.

Vit mugu fáa ein flota, sum virðir náttúrunnar viðbreknu balansu. Tað er, enn sum fyrr, høvudsamálið hjá John Smith

- Undir øllum umstøðum er tíðin komin til, at vit fáa ein flota, sum virðir tað viðbrekna lívið í sjónum, og tryggjar bestu góðsku. Ein flota, sum ikki bara foku-serar uppá hesi ólukku tonsini, sum eru alfa og omega í dag.

Omanfyrenevnda er so útspælið hjá John Smith.

Men hví skal hann inn í politikk fyri at virka fyri hesum?

Samstarv millum vinnu og lögting

Orsøkin er, sigur hann, at hetta er ein so stór umlegging, at her má ein politisk avgerð til.

- Grundarlagið undir avgerðini má vera, at Føroya Løgting ynskir at verja og fáa sum mest burtúrur tí ríkidømi, vit eiga, sigur hann.

- Eg kundi hugsað mær at tað varð gjørt soleiðis, at menn finga ein eingangsstuðul, tá teir høvdu hug at gera fløgur í eitt av áður-

nevndu skipum.

Hesa politisku avgerð heldur John Smith vera avgerandi.

- Verður hon ikki tikin, fara vit framhaldandi at hava skip, sum noyðast at ganga upp á tvørs av áhugamálunum hjá okkum øllum, fyri at røkja egin áhugamál. Áhugamálini hjá okkum øllum eru stovnsrøkt og virðisøking.

Áhugamálið hjá trolarunum er bara eittans: tons.

- Og soleiðis má tað vera. Soleiðis eru teir innrættaðir, leggur John Smith afturat.

Tað er tí, tann politiska avgerðin um umlegging er so neyðug.

Og tað er tí, John stillar upp til valið.

Tað er eingin ivi um, hvørjum hann vil virka fyri. Hann hevur arbeitt við tí tekniska partinum síðna fyrst í 1960'unum.

Men tann politiska avgerðin má eisini til.

Í árávis hevur John Smith ó troyttliga roynt at greitt høgum sum lágum frá, at okkara fiskivinnupoliitikur má leggjast um

